У кожного в душі
€ невелике місто,
Що не підвладне полчищам сторіч.
Там Істини живуть.
Там є провулок Істин
І вулиця Всіляких Протиріч
Там в лабіринтах тихого містечка
Живе бабуся Пам'ять, і вона
Своє вікно засвічує надвечір,
Щоб нашу душу висвітлить до дна.
Печаль і Сміх заходять часто в гості,
Збирає Смуток роси і дощі,
А в голубій надхмарній високості
Живе Натхнення – жайворон душі,
Проспекти Мрій там сонячні і чисті,
Там білий сніг для вулиць – не для скронь.
А на центральній площі – площі Честі –
Горить священний
клятвений
вогонь.